

те краища червено вино и двамата наричат: *Отца, Сина, Светаго Духа, Амин!* След това чупят кравая на две и целуват двете парчета, за да го има винаги на софрата.

Според обичая всеки, който е на трапезата, преди да хапне, удря изпеченото агне със стрък пресен чесън и благославя: *Да сте живи и здрави! Да помага Господ догодина по-голямо агне да колите!*, на което стопаните отговарят: *Дай Боже!*

На трапезата се разиграва и една своеобразна игра, при която главата на агнето се продава на шега от човек на човек. Играта започва стоящи в ляво от домакина човек, който се явява продавач. Продавачът взема агнешката главичка, украсена със златото, и я продава на стоящия в ляво до него човек, който се явява купувач. Разиграва се сценка, при която продавачът иска една цена, на купувача му се вижда скъпо и започва да се пазари. Докато трае пазарлъкът, двамата държат в ръце стръкове пресен чесън. По време на пазара купувачът се опитва да излъже продавача и да открадне главичката с богатството, но продавачът, усетил неговите помисли, го удря с чесъна през ръцете, *за да бяга лошото надалече*. След като успее на ужким да купи главата, купувачът става продавач и така, докато се изредят всички и агнешката главичка стигне отново до стопанина.

За Идрилез ромите мюсюлмани също приготвят агнето цяло, печено в пещ, пълнено с дреболиите. Сред тях има обичай, след като се опекаат агнетата, да се прави *наддаване за най-хубавия курбан*. Събират се няколко семейства от една махала в една от къщите и нареждат тавите с опечените агнета. Предварително всеки е сложил злато или цяла *дизин алтън* (върва от различни по големина златни пари) на главата на агнето. Наддаването се прави за най-голямото, най-силно и най-хубаво агне. *Парите на Идрилез са броят. Тугаз си белли кой колко пари има. Който има повече, той дава най-много за хубуту агни и гу зъма. Адет*. При хубаво време наддаването се разиграва на поляна в гората, където след обичая *нишан чъкармак* се събира цялото село.

На Гергьовден ромите християни правят обичая *текидас ангрустя*, събиране на пръстени. В него вземат участие момичета и млади жени. Вечерта преди празника две момичета, вече моми, които пеят хубаво, обикалят махалата от къща на къща и събират нишани. Те носят бял, прясно калайдисан котел, на дъното на който има малко вода, а около устата е украсен с венец от свежи цветя. От къщите дават нишани за всеки член от семейството – пръстени, гривни, гerdани, верижки, медальони, обици, китки, но такива, че всеки да си ги познава. Като съберат нишаните,